

at Retten strax ved Begyndelsesforretningens Foretagelse tillige skrider til Registrering af Boets Giendele, og i Henhold til § 53 andet Stykke er Retten fremdeles uden Hensyn til Boets øvrige Bessaffenhed besøiet til at foretage Registreringen strax, naar den ikke uden Skade for Boet kan udsættes.

Derfor Skuldnerens Forretninger skulle fortsættes for Boets Regning, maa der helst tages Bestemmelse herom snarest muligt. Det er derfor ved Regelen i § 56 overladt Skifteretten efter Raadsforsel med den midlertidige Bestyrer, og, saavidt der hertil er Anledning, de paa Stedet værende, til den Tid bekjendte Fordringshavere, at fatte Beslutning herom. Dog har man ment, at det ikke burde tilstedes Skifteretten at beslutte Forretningens Fortsættelse for Boets Regning, med mindre en pludselig Standsning vilde paaføre Boet betydelig Skade, og derhos selvfølgelig kun indenfor de ved Lovgivningen tilladte Grændser.

Reglerne i § 57 behøve ikke nogen Forklaring. Det følger af Forholdets Natur, at den midlertidige Bestyrer maa have Afgang til Boets Bøger og Papirer, og til en vis Grad ogsaa den faktiskke Raadighed over Boets Giendele, men da det er Skifteretten, som bærer Ansvar for Valget af den midlertidige Bestyrer, maa det ogsaa være ham, som afgjør, i hvilket Omfang Boets Giendele og navnlig dets kontante Penge kunne stilles til Bestyrerens Raadighed.

Kapitel 8.

Om Skiftesamlinger i Almindelighed.

Forflagets § 59 handler om Skiftesamlingernes Bekjendtgjørelse og om det Barselet, der skal gives. I sidstnævnte Henseende er det anset rettest at overlade Afgjørelsen til Skifterettens Bestemmelse efter Bessaffenheden af hvert enkelt Tilfælde, dog med den Begrændsning, at Barselet ikke kan sættes til længere Tid end 14 Dage. At offentlig Bekjendtgjørelse er nødvendig, naar der gives dem, der skulle tilkalde, særlig personlig Underretning, samt at denne kan meddeles paa den Maade,

Skifteretten i hvert enkelt Tilfælde anser for hensigtsmæssig, stemmer i alt Bessentligt med den gjældende Ret. Tilgeledes bestemmer Skifteretten Tiden og Stedet for Skiftesamlingens Afholdelse.

Medens Forflaget iøvrigt hviler paa den Forudsætning, at Protokolationen af, hvad der foregaar paa Skiftet, sker i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler, har man med Hensyn til den ny Karakter, Skiftesamlingernes Forhandlinger efter Forflagets Regler vilde faa, fundet Grund til i § 60 udtrykkelig at udtale, at Skifteretten drager Omsorg for, at fornøden Protokolltilforsel finder Sted angaaende det paa Skiftesamlingen Stedsfundne.

Saa længe Fordringernes Prøvelse ikke er tilendebragt, og det saaledes ikke er endelig afgjort, hvilke Fordringer Boet vil bestride, og hvilke det vil anerkjende, kan det stille sig som tvivlsomt, hvorvidt en Person, der som Fordringshaver møder i en Skiftesamling, bør erkjendes som saadan. Der er da ikke nogen anden Udvei, end den i Forflagets § 61 efter fremmede Lovs Exempel foreslaaede, nemlig at det overlades Skifteretten at afgjøre, hvorvidt og for hvilket Beløb den Mødende kan stedes til Stemme; denne rent foreløbige Afgjørelse, der ikke kan paaantes, jfr. § 136, er uden Indflydelse paa den senere Prøvelse af hans Fordring. Paa lignende Maade maa man iøvrigt ogsaa forholde sig efter den gjældende Ret, naar der paa en Skiftesamling reises Tvivl om, hvorvidt en Person bør erkjendes som Fordringshaver. Heraf vides ikke at være opstaaet nogen Vanskelighed, men det hele Spørgsmaal har ganske vist heller ikke den Betydning nu, som det vil faa efter Forflaget.

§ 62 første Stykke indeholder den almindelige Regel, at en Fordring, der eies af flere i Forening, ikke giver flere Stemmer end om den eides af En, hvilken Bestemmelse er af saameget større Betydning, som Afstemningsresultatet efter Forflaget i intet Tilfælde findes alene efter de repræsenterede Fordringers Størrelse.

I Paragrafens andet Stykke udtales det dernæst, at betingede Fordringer give Stemme, selv om Betingelsen ikke er indtraadt. Den